

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 15C

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ-നവംബർ 2001

പ്രപ്രസർ അനിൽകുമാർ

തുരീയം അമവാ അതീസ്ത്രിയാവസ്ഥ

“സ്വാമീ, മറ്റാരു അവസ്ഥയുള്ളതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്-നാലാമതൊരു അവസ്ഥ.”

“ഓഹോ, നാലാമതെത്ത അവസ്ഥ?”

“അതെ സ്വാമീ.”

“എന്താണത്?”

“ആദ്യത്തെ അവസ്ഥ ജാഗ്രതവസ്ഥയാണ്;
രണ്ടാമതെത്ത അവസ്ഥ സ്വപ്നാവസ്ഥയാണ്;
മൂന്നാമതെത്ത അവസ്ഥ സുഷ്പുപ്തിയാണ്. നാലാമ
തേതത് **തുരീയം**, അതീസ്ത്രിയാവസ്ഥ ആണ്. തുരീയമാണ് ഉന്നതമായത്, അതെ! അത്
ഈസ്ത്രിയാതീതമാണ്.”

Waking State	Dreaming State
Deep Sleep	Turiya

ഉടനെ ബാബു പറഞ്ഞു, “ഈ തുരീയം, അതീസ്ത്രിയാവസ്ഥ, വാസ്തവമാണ്. ബാക്കിയുള്ള
അവസ്ഥകളാക്കെ സാക്ഷ്യപ്പീകരിക്കാണ്. അവയെല്ലാം മിമ്യയാണ്; അവ കൽപനയാണ്.
പക്ഷേ, ഈ തുരീയാവസ്ഥ അന്തിമവും സത്യവുമാണ്. അത് **സാക്ഷി** എന്നാണെന്നിയപ്പെട്ടു
നന്ന്. ഈ തുരീയം, അതീസ്ത്രിയാവസ്ഥ, മറ്റ് മൂന്നവസ്ഥകൾക്കും സാക്ഷിയായി നിലകൊ
ളളുന്നു.”

“സ്വാമീ, എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല, എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഒന്നും എൻ്റെ തലയി
ലേക്ക് കയറുന്നില്ല. അവിടുന്ന് ദയവുചെയ്ത് ഒരുദാഹരണം തരുമോ?”

ഭഗവാൻ അരുളി, “ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ നീയുണ്ട്. സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽ നീയുണ്ട്.
സുഷ്പുപ്തിയിൽ നീയുണ്ട്. നാലാമതെത്ത അവസ്ഥയിലും നീ തുടരുന്നു. നാലവസ്ഥക
ളില്ലും ‘നീ’യാണ് പൊതുവായി ഉള്ളത്. അതുകൊണ്ട്, അതാണ് സത്യം. നീ സത്യമാണ്;
നീ സത്യമാണ്!”

“സ്വാമീ, തുരീയം, പരമാവസ്ഥ, സാക്ഷിയാണെന്ന് അവിടുന്ന് പറയുന്നു. എനിക്കെൽ എങ്ങനെന്നയറിയാം?”

നിങ്ങൾ ഈ ശഹനമായ തത്പരിയെ എത്രമാത്രം പിന്തുടരുന്നുണ്ട് എന്ന് എനിക്കെറിയില്ല. നിങ്ങൾക്കിൽ മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടോ? ദയവായി തുറന്നു പറയു. നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമെ

കിൽ എൻ്റെ സ്വന്തം അനിവ് ഉപയോഗിച്ച് നാനിൽ വിശദമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. ശക്രവേദാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ കാതലാണ് ഈ തത്പരി. ശക്രവേദാന്തം അവസ്ഥാത്യാത്യത്തോ, മുന്ന് ബോധാവസ്ഥകളേ, ആധാരമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഈ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഈ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ശക്രാന്താദൈത്യം, ശക്രരംഗം അദൈത്യതസ്തിഖാനം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പറയാനാവും. നനായി ശഹിക്കുന്നതിനായി എതാനും മിനട്ടുകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെലവിടാൻ എന്ന അനുവദിക്കുമല്ലോ?

ഈ തത്പരിനാപദ്ധതിയുമായി പരിചയമില്ലാത്ത പലരും നമുക്കിടയില്ലെന്ന്. നാൻ ഈതിലോരു വിദഗ്ധനൊന്നുമല്ല. ഭഗവാന്റെ കൃപയും ഭഗവാന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളും മാത്രമാണ് എന്ന ഇക്കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നത്.

നാടകത്തിലെ മുന്ന് രംഗങ്ങൾ

നാൻ ഒരു നാടകത്തിൽ ഒരു വേഷം കളിക്കുകയാണെന്ന് സകൽപ്പിക്കുക-ആദ്യത്തെ സീനിൽ ഒരു റോൾ, റണ്ടാമത്തെ സീനിൽ ഒരു റോൾ, മൂന്നാമത്തെ സീനിൽ ഈനിയുമൊരു റോൾ. മുന്നു റോളുകളും കളിക്കുന്നത് നാൻ ഒരേ വ്യക്തിയാണ്. ആദ്യത്തെ റോൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെതായിരുന്നു എന്നിരിക്കെട്ട്. അവർ കാണാൻ ഭാഗിയുള്ള ഒരു സാരിയും മറ്റൊന്ന് ധരിക്കുന്നത്. (ചിരി)

[ഒരു ദിവസം സ്വാമി അനന്തപുർ പെൺകുട്ടികൾക്ക് സാരി വിതരണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. തീർന്നശേഷം, ഒരു സാരി അവിടുത്തെ പകൽ അവശേഷിച്ചു. അവിടുന്ന് ആരാഞ്ഞു, “അനിൽകുമാർ, നിനക്ക് സാരി വേണോ?” (ചിരി)]

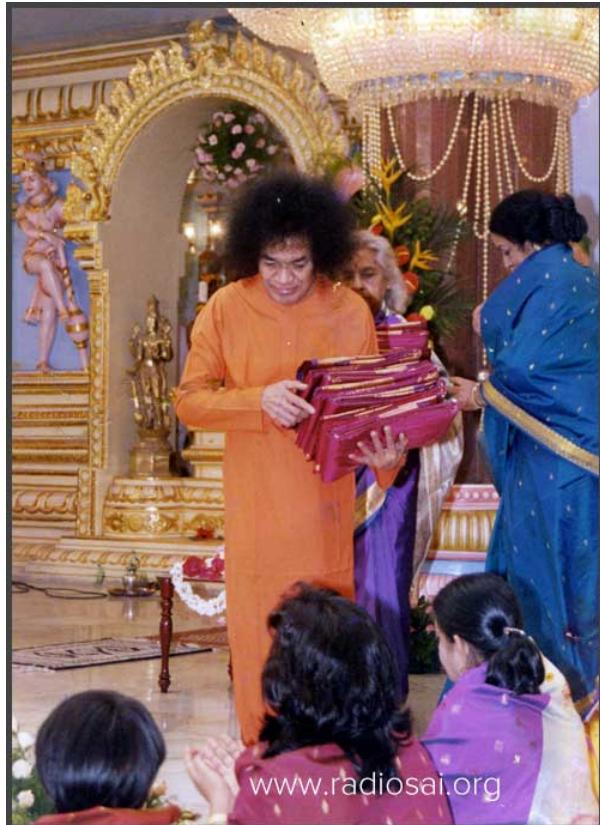
“സ്വാമീ, ഈ ജനത്തിൽ വേണമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. (ചിരി) ഈ ജീവിതകാല തേതക്ക് വേണ്ടാം”

“എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടാണ് നീയ അഭിനേ പറയുന്നത്?”

അപ്രോശി മറ്റാരു മാർഗത്തിലുടെ പോക നാമെന്ന് ഞാൻ കരുതി.

“സ്വാമീ, ഞാനീ സാരി ഉടുക്കുകയാ ണ്ണക്കിൽ ഇവിടെയുള്ള മിക്ക സ്ത്രീകളേ കാളും സഹന്ദര്യം എനിക്കാവുമെന്ന് ഉറപ്പാ ണ്.” (ചിരി)

ഓ, എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിതിച്ചു. ആരുംതന്നെ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ പറയില്ല. അത് ശരിയാ വാമകിൽക്കൂടി, ആരും അത് വിളിച്ചുപറയി ല്ല. (ചിരി)]

ആദ്യത്തെ റംഗത്തിൽ, ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വേഷമാണ് ചെയ്തത്. റണ്ടാമത്തെ റംഗത്തിൽ, ഞാൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ്റെ വേഷമാണ് ചെയ്തത്. മുന്നാമത്തെ റംഗത്തിൽ ഞാൻ ഒരു വില്ലൻ്റെ, ഒരു മംയൻ്റെ വേഷമാണ് ചെയ്തത്. എനിരുന്നാലും, ഞാൻ ഉട നീളം ഒരേ വ്യക്തിയാണ്. സ്ത്രീയായും നായകനായും വില്ലനായും, ‘ഞാൻ’ അനുതനെ. സ്ത്രീയുടെ വേഷം കളിക്കുന്നോൾ ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീയെപ്പോലെ, മനോഹരിയായി, നട തയയും ഒക്കെ, അഭിനയിച്ചു. നായകൻ്റെ വേഷത്തിൽ, അതെ, ഞാൻ ആ രോളും കളിച്ചു. ഇനി, വില്ലൻ്റെ രോളിൽ, ഞാൻ ക്രൂരനായിരുന്നു. ഈ രോളുക്കളെല്ലാം കളിക്കുന്നോഴും ‘ഞാൻ’ എന്നാണോ അങ്ങനെതന്നെന്നായിരുന്നു, ശരിയല്ലോ? മുന്ന് രോളുകളും വ്യത്യ സ്ത്രീയായിരുന്നു, പകേശ ‘ഞാൻ’ ഓരാൾതനെ.

ഈതുപോലെ, ജാഗ്രദവസ്ഥ, സ്വപ്നാവസ്ഥ, സുഷുപ്തി ഇവ ഞാൻ വ്യത്യസ്ത വേഷമിട മുന്ന് റംഗങ്ങളെപ്പോലെയാണ്. പകേശ, നാലുമത്തെ റംഗത്തെ ‘ഞാൻ’ മാറ്റമില്ലാതെ, ഇള കമെല്ലാതെ, ബാധിക്കപ്പോതെയിരിക്കുന്നു. അത് സത്രനമാണ്. അത് തന്ത്രായി ഈരു

നുകൊണ്ട്, മറ്റ് മുന്നവസ്ഥകളിലുടെയും കടന്നുപോരുന്നു. ‘താൻ’(അനിൽകുമാർ) വേറി ടിരിക്കുന്നു, പക്ഷെ സ്ത്രീയുടെ വേഷത്തിൽ, അതിനു വേണ്ടുന്നതോക്കെ എനിക്കുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും താൻ അനിൽകുമാരാണ്, താൻ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വേഷം കൈടുകമാത്രമാണ്, വ്യക്തമായോ? രണ്ടാമതെത്ത രോളിൽ, ‘താൻ’(അനിൽകുമാർ) തുടരുന്നു, പക്ഷെ ഒരു നായകരും വേഷം കൈടുന്നു. മുന്നാമതെത്ത രോളിൽ, താനൊരു വില്ലുരും വേഷം കളിക്കുന്നു. ഒരു വേഷത്തിൽനിന്ന് മറ്റാന്നിലേക്ക് മാറുപോഴും ‘താൻ’ അതേപടി തുടരുന്നു. സ്ത്രീയുടെ വേഷം കൈടുന്നതിനായി നിങ്ങൾക്ക് മറ്റാരു അനിൽകുമാരിനെ കിട്ടില്ല, കിട്ടുമോ? രോളുകൾ മാറുപോഴും ‘താൻ’ തുടരുന്നു, അത് മുന്ന് രംഗത്തിലും അഭിനയിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു.

ഈതേപോലെ, നാലാമതെത്ത പരമമായ അവസ്ഥയായ ‘തുരീയ’ത്തിലെ ‘താൻ’ മറ്റ് മുന്ന് അവസ്ഥകളുടെയും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കും. ‘താൻ’ മറ്റ് മുന്ന് അവസ്ഥകളിലുടെയും കടന്നുപോരുന്നു, എന്നാൽ മാറ്റമില്ലാതിരിക്കുന്നു. വ്യക്തമായോ?

ശക്രരൂപം അഭേദ്യതചിന്ത

ശക്രരൂപം അഭേദ്യതസ്വിഭാന്തമാണിൽ, വേദാന്തത്തിലെ പരമമായ തത്തചിന്ത. ഈ തത്തചിന്താപദ്ധതി പിന്തുടരുന്ന അനേകരെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാനാവില്ല. ഹിന്ദുക്കൾക്കു പോലും ഈ പിന്തുടരാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പുരാണങ്ങൾപോലെ, പതിക്കാൻ എളുപ്പമുള്ള ലഭിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് അവർ പിന്തുടരുന്നത്. സായീഭക്തരാവട്ട ഒരു ലോറിയിൽ കയറി വന്ന് ബാബയെ ദർശിക്കുന്ന അനുഭവത്തിന്റെ തിരക്കിലാണു താനും. വളരെ നല്ലത്.

ഈ തത്തചിന്ത അതു എളുപ്പമല്ല. ഒരു വ്യക്തി തത്തചിന്തയുടെ ആഴ്ചങ്ങളിലേക്ക് പോവു പോൾ അയാൾക്ക് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും അനുഭവമുണ്ടാവണം. അയാൾക്ക് കേവലം കമകളിലുടെ ഏരെ മുന്നോട്ടു പോകാനാവില്ല. ജീവിതം നിരയെ കമകളല്ല; ജീവിതം നിരയെ യാമാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്.

അതുകൊണ്ടാണ് ഭഗവാൻ അരുളുന്നത്, “വൈദ്യുതിയുണ്ട്, എന്നാലും വെളിച്ചത്തിനായി അതിന് ഒരു ബർശവും വേണം. വെളിച്ചം വൈദ്യുതിയെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ഫാനുണ്ട്, പക്ഷെ വൈദ്യുതിയാണ് ഫാനിനെ കരകുന്നത്. കാറ്റ് വൈദ്യുതിയെ ബാധിക്കുന്നില്ല. വെളിച്ചം അമവാ കാറ്റ് വൈദ്യുതിയെ ബാധിക്കാത്തതുപോലെ, ‘താൻ’ ജാഗ്രതവസ്ഥയിലെയോ

സ്വപ്നാവസ്ഥയിലെയോ, സുഷുപ്തിയിലെയോ അനുഭവങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടാതെയിരിക്കുന്നു. ‘ഞാൻ’ ചിരന്തനസാക്ഷിയായി അവിടെ തുടരുന്നു.

“സ്വാമീ, ഭഗവാൻ വളരെ നന്ദി! അവിടുന്ന് എത്ര അതിശയകരമായാണ് ഈ വിശദീകരിച്ചുതന്നു! ഞങ്ങൾ ദിവസവും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വൈദ്യുതി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ വിശദീകരണം സന്ദർഭത്തിന് തികച്ചും അനുയോജ്യം. ഞങ്ങൾക്കാം സാദ്യശ്യം പിന്തു ചൊന്നായി. നന്ദി സ്വാമീ! അനുയോജ്യമായ ചിത്രീകരണങ്ങളോടെ വേദാന്തത്തിന്റെ ഇത്തരം സുക്ഷ്മവിവേചനത്തിന് അവിടുത്തപ്പോലെ തുല്യരായി ആരുമില്ല. അവിടുന്ന് നിരുപമൻ തന്നെ; അവിടുന്ന് അജയുന്നതനെ.”

മായയിൽനിന്ന് മുക്തനാവാൻ ഞാനെന്തു ചെയ്യണം?

“സ്വാമീ, ഒരു ചോദ്യം: ഭ്രമത്തിൽനിന്ന്, മായയിൽനിന്ന്, മുക്തനാവാൻ ഞാനെന്തു ചെയ്യണം? അതെത്തനായാലും അവിടെയുണ്ടാവും. എല്ലാം മായയാണെന്ന് അവിടുന്ന് അരുളുന്നു. എനിക്കെങ്ങെനെ അതിൽനിന്ന് മുക്തനാവം? ഞാനെന്നേങ്ങനെ അതിനെ ഒഴിവാക്കും? എന്തു യോഗയാണ് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത്?”

യോഗയെന്നത് ആദ്യാത്മിക വ്യാധാമമാണ്.

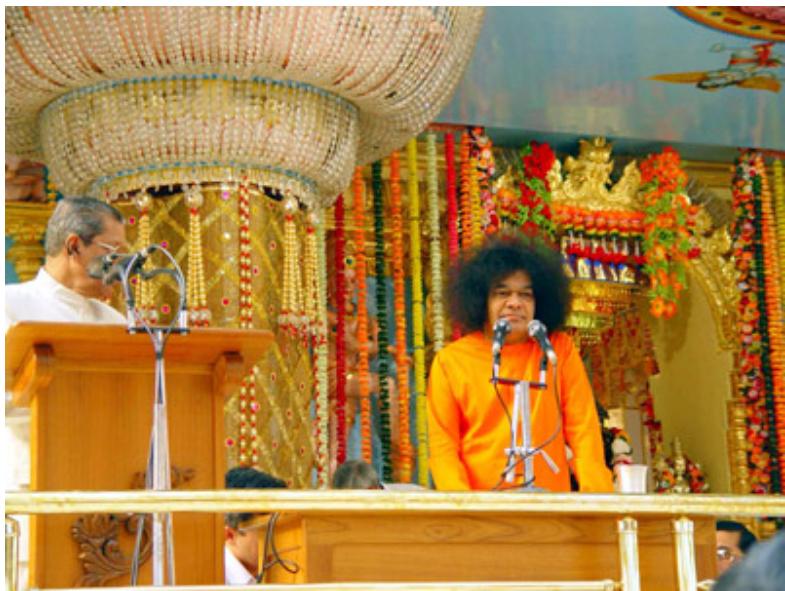
“എന്തു യാഗം?” യാഗമെന്നത് ആദ്യാത്മിക ആഹ്വാതിയാണ്.

“എന്താണ് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത്?- ആദ്യാത്മിക വ്യാധാമമോ ആദ്യാത്മിക ആഹ്വാതിയോ? യോഗയോ യാഗമോ? ഭ്രമത്തിൽനിന്ന്, മായയിൽനിന്ന്, മുക്തനാവാൻ ഞാനെന്നതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്?”

സ്വാമി അരുളി, “നോക്കു, ആഹാ!”

[ഞാനെന്നതിനാണ് ആഹാ, ഓഹോ എന്നാക്കെ പറയുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾ അതിശയിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം. ദയവായി തെറ്റിയിരിക്കരുത്. പരിഭാഷയ്ക്കിടയ്ക്കുപോലും ഞാനിൽ ചിലപ്പോൾ ചെയ്യും, ഭഗവാൻ വക നല്ല ശകാരം വാങ്ങുകയും ചെയ്യും(ചിരി).

“ഹോ, നീ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയാൽ മതി! എന്തിനാണ് നീ ആഹാ, ഓഫോ എന്നൊക്കെ പറയുന്നത്? നിന്റെ ജോലി പരിഭാഷപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ്.” (ചിരി)

“സാമീ, എന്നോട് ക്ഷമിച്ചാലും. പരിഭാഷപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ കേവലം ഒരു മെമ്പ്രേക്കാഹോനോ മെഷീനോ അല്ല. ഞാനോരു വെറും ഫേപ് റികാർഡാർ അല്ല. ഞാനും അവിടുത്തെ പ്രഭാഷണം ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടുത്തെ ദിവ്യപ്രഭോധനങ്ങളുടെ തേൻ ഞാനും കൂടിക്കുന്നുണ്ട്, ഞാന്തിൽ മതിമറന്നുപോവുന്നു. അങ്ങനെയാവുന്നോളാണ് ഞാൻ ‘അ-ബ്ലാ’ എന്ന് പറഞ്ഞുപോവുന്നത്.” (ചിരി)

“പക്ഷേ, നീ നേരം കളയുകയാണ്! ഞാൻ വളരെ പെട്ടുന്ന പോവുന്നോൾ, നീ പതുക്കെ ‘അ-ബ്ലാ’, ആഹാ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്താണിത്?”

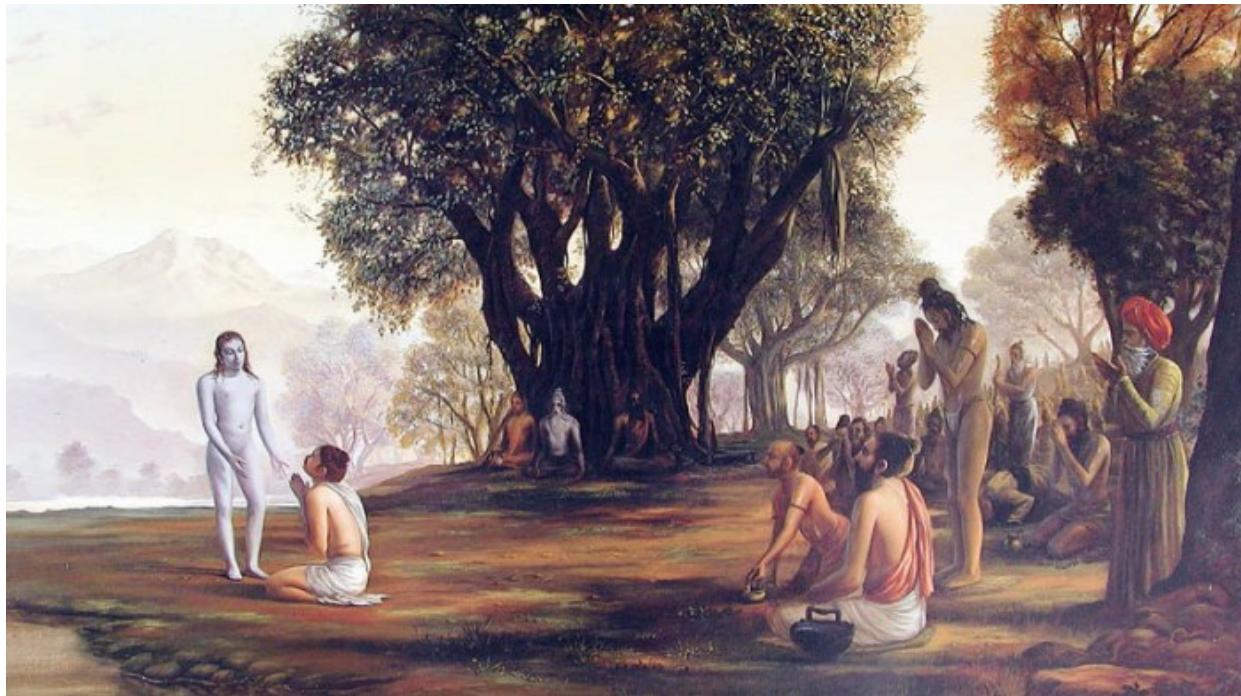
“ഓ, ക്ഷമിക്കണം. ഇത്തവണത്തേക്ക് എന്നോട് ക്ഷമിച്ചാലും.”

അതിനാൽ, എൻ്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഇത്തരം ന്യായമായ, സഹിക്കാവുന്ന വീഴ്ചകൾക്ക് നിങ്ങളും എന്നോട് ക്ഷമിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതട്ടു?]

അവിടുന്ന ഇപ്രകാരമാണ് അരുളിയത്: “ഒരു ധാരവും ആവശ്യമില്ല; ആഖ്യാതമിക ആഹുതി വേണ്ടാ. ഒരു യോഗവും ആവശ്യമില്ല; ആഖ്യാതമിക വ്യാധാമവും വേണ്ട. ആവശ്യമില്ല! നിനക്ക് രാഗം ഇല്ലെങ്കിൽ, അതുമാത്രം മതിയാവും.”

‘രാഗം’ എന്നാൽ മമത. അതുകൊണ്ട്, യോഗവും ധാരവും പ്രയോജനരഹിതമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് രാഗം, മമത, ഉടമസ്ഥതാഭാവം ഇല്ലെങ്കിൽ, അതു മതിയാവും.

എനിട്ട് സ്വാമി ഒരു അച്ഛൻറെയും മകൻറെയും ഉദാഹരണം തന്നു. അവർ ഇരുവരും വലിയ, വലിയ അതുല്യരായ മഹർഷിമാരായിരുന്നു-വ്യാസമഹർഷിയും പുത്രനായ ശുകനും. പുത്രനായ ശുകൻ വളരെ വേഗം നടക്കുകയായിരുന്നു, പിതാവായ വ്യാസമഹർഷി

അവനു പുറകേ ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഓടുകയും: “മകനേ! പോകരുതേ. തങ്ങളുടെയൊപ്പം നിൽക്കു. പുത്രാ! പോകരുത്! തങ്ങൾക്കൊപ്പം നിൽക്കു.” ഈ യുവാവ്, പുത്രനായ ശുകൻ, തിരിഞ്ഞ് അച്ഛനായ വ്യാസമഹർഷിയെ നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഇവിടെ നോക്കു, ഈ ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അങ്ങ് പിതാവും ഞാൻ അങ്ങയുടെ പുത്രനുമാണ്. പക്ഷേ, ആത്മാവിനെ, പ്രജന്നയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നമ്മൾ തമിൽ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. അങ്ങയുടെ ഉള്ളിലുള്ള അന്തേ ആത്മാവാണ് എൻ്റെയുള്ളിലും. ആത്മാവിനെ, പ്രജന്നയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിന്റെ മന്ത്യലത്തിൽ, ബന്ധമൊന്നുമില്ല.”

“ഓ സ്വാമീ, എത്ര നല്ല ഉദാഹരണം!”

പഠാംഗപുസ്തകം

ഇതിനുപുറമെ, ബാബു പഠാംഗപുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയും ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. നിങ്ങളിലെത്രപേര് ഇതേപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. നിങ്ങളുടെ അറിവിലേക്കായി പറയാം, ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഏതാനും അനധികാരിക്കുന്നതിൽ, നാനവരെ

വിമർശിക്കുകയല്ല. അവരുടെ പാരമ്പര്യജീവിതശൈലിയിൽ കുറച്ച് അന്യവിശ്വാസങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾ ‘പദ്മാംഗം’ എന്നു വിളിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമുണ്ട്. ഓരോ ദിവസത്തെയും ശുഭമുഹൂർത്തങ്ങളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു കലണ്ടറാണ് ഈ പുസ്തകം. ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട വേണ്ടയോ എന്നും ഈത് പറഞ്ഞുതരും. എനിക്കീ ശാസ്ത്രത്തിൽ അതു പ്രതിപത്തിയില്ല, എന്നാൽ എൻ്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ഈതിൽ കുറച്ച് അറിവുണ്ട്. ഓരോ ദിവസവും അവൾ പദ്മാംഗം നോക്കും. എന്നാൽ അവളെ ശല്യ പ്പെടുത്താറില്ല, അവൾ അവളുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ എൻ്റെ മേൽ അടിച്ചേര്ത്തപ്പിക്കാറുമില്ല. ജനാധിപത്യപരമായ രീതിയിലാണ് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം. (ചിരി) എങ്ങനെന്നയായാലും മുപ്പ് തെതാൻപത് കൊല്ലതെത്ത ദാനവ്യം അമവാ തെതാരുമ കഴിത്തിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു കൊല്ലങ്ങൾകൂടി ഞങ്ങൾക്ക് കാണും. അതു മതി. ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല.

ശ്രവാൻ പറഞ്ഞു, “ഈ പദ്മാംഗം, കലണ്ടർ, നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും മായയിൽനിന്നും

മോചിപ്പിക്കില്ല. ഈല്ല, ഈല്ല, ഈല്ല!”

പദ്മാംഗം ശ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി, ശ്രഹനിലയെപ്പറ്റി, ശ്രഹസംഗ മത്തപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. പാർച്ചാത്യർ ഈതിനെ മാംസം, ജൂപ്പിറ്റർ, വീനസ്.. എന്നിങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ് പേരുകളിലാണ് അറിയുക. തീർച്ചയായും, അതിൽ തികഞ്ഞ വിശ്വാസമുള്ള വരോട് ക്ഷമാപണത്തോടെ പറയട്ടു, അവർ എന്നോട് ദയ വായി ക്ഷമിക്കണം. സ്വാമി പറഞ്ഞത്, പദ്മാംഗത്തിൽ പരാ മർശിക്കപ്പെടുന്ന ശ്രഹങ്ങൾ ഭിത്തി കണക്കെയ്യാണ് എന്നാണ്. ഭിത്തികൾ വേർത്തിരിക്കുന്നവയാണ്-അവ ഒരു മുറിയ മറ്റാരു മുറിയിൽനിന്നും വേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ, ഭിത്തി കണക്കെ, ശ്രഹങ്ങൾ വിജീക്കുന്നു, വേർത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു മുറി ബെന്നിംഗ് ഹാൾ, മറ്റാന് അടുക്കളെ എന്നി അങ്ങനെ വേർത്തിരിക്കുന്നതിന് ഭിത്തികൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതുപോലെ, ശ്രഹങ്ങളും വേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾ ഈ ഭിത്തികൾ നീക്കിയാൽ, എല്ലാം ഒന്നാവും. ഇതേപോലെ, നിങ്ങളുടെ മിഡ്യാഫോമാണ് ഈ ആധിക്യത്തിന്, ബഹുതത്തിന് അമവാ ബൈവിയൃത്തിന് കാരണം.

(ഞാൻ പല പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് എൻ്റെ ഭാഷാവൈദഗ്ധ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാനല്ല, ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു വാക്കിലുടെ എനിക്ക് നിങ്ങളുടെയടുത്ത് എത്താമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ്. അത് എൻ്റെ മത്സരമാണ്. ഞായറാഴ്ചകളിലും ഞാൻ സദാ പരിയുന്നത് ഇതാണ്. നിങ്ങളിലേക്ക് എത്തുന്നതാണ് എൻ്റെ സ്ഥിരപരിശ്രമം. വസ്തുതകൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്വർഗിക്കണം. അത് നിരവോന്നായി എത്ര പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും ഞാൻ കണക്കാക്കാറില്ല.)

അതുകൊണ്ട്, വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, ഈ വൈവിധ്യത്തിന്, സകീർണ്ണതയ്ക്ക്, ബഹുതാത്തിന് ഉത്തരവാദി ഈ മിമ്യാദ്രേമമാണ്.

മഹത്യില്ലാതെ എനിക്ക് കടമകൾ നിരവോന്നാവുമോ?

“സ്വാമീ, ഒരു ചോദ്യം.”

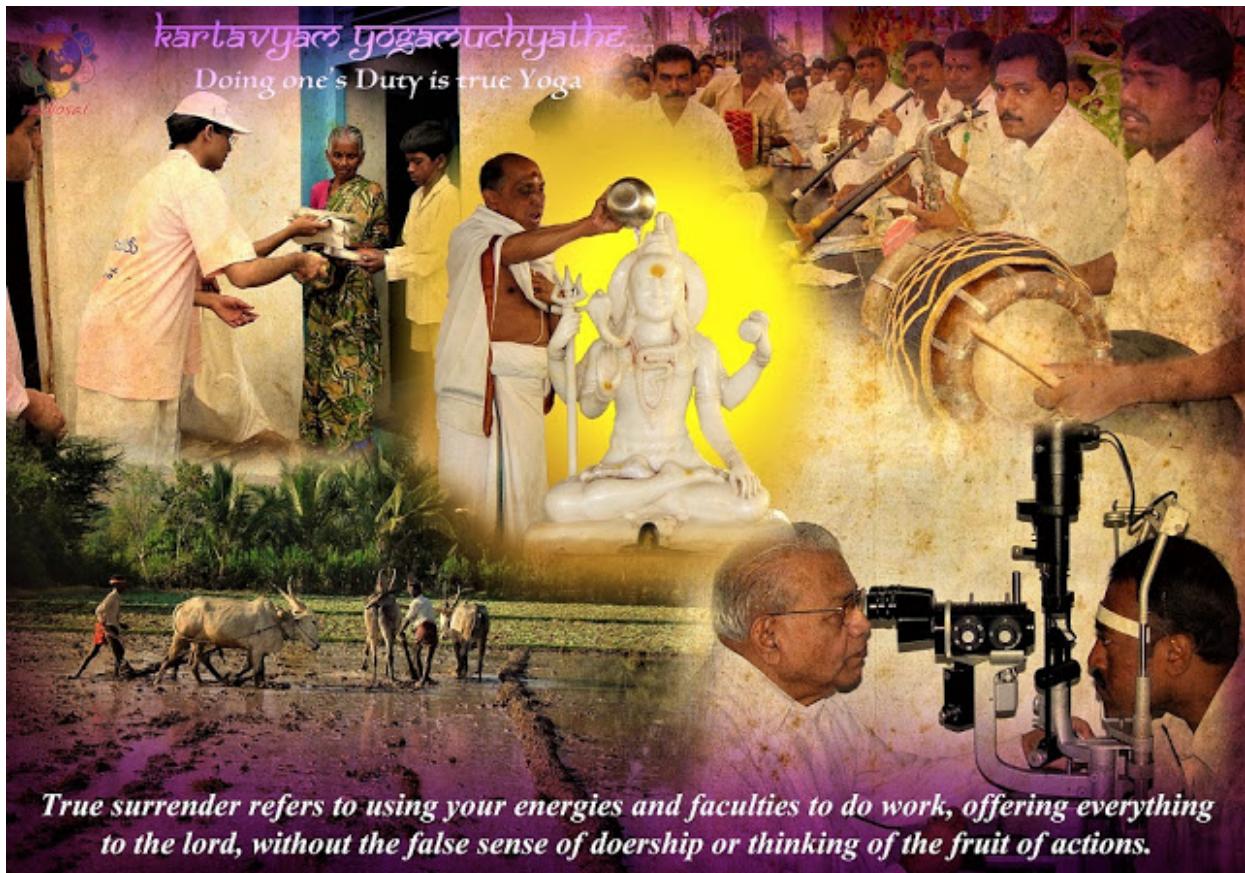
“ശരി, എന്താണ്ട്?”

“സ്വാമീ, അവിടുന്ന പരിയുകയുണ്ടായി എനിക്ക് രാഗം, മമത ഉണ്ടാവരുതെന്ന്. മമത ഇല്ലാതെ, എനിക്ക് എൻ്റെ കടമകൾ നിരവോന്നാവുമോ? ഒരു അമ്മയ്ക്ക് കുഞ്ഞിനോടുള്ള മമതയില്ലാതെ അതിനെ സംരക്ഷിക്കാനാവുമോ? ഒരു ക്ഷാസ്ത്രമുറിയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളോട് മമതയില്ലാതെ അധ്യാപകന് പഠിപ്പിക്കാനാവുമോ? ഒരു ബിസിനസ്കാരന് മമതയില്ലാതെ ബിസിനസ് നടത്താനാവുമോ? ദയവായി എന്നോട് പരിയു, സ്വാമീ.”

ഉടനെ മറുപടി വന്നു, വില്ലിൽനിന്ന് തോടുക്കപ്പെട്ട ശരം കണക്കെ, തക്ക! (ചിരി)അവിടുന്ന എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്നോ?

“ഇവിടെ നോക്ക്! എന്തും നിങ്ങളുടെ കടമയായി കരുതി ചെയ്യുക, എന്നാൽ മമത ഇല്ലാതെ. അത് നിങ്ങളുടെ കടമയാണ്, അത്രമാത്രം. മമതയില്ലാതിരിക്കുക. ബന്ധനങ്ങളോന്നു മില്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കടമകൾ നിറവേറുക. അതാവും നല്ലത്. അതാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം.”

ഭഗവാൻ അരുളി, “രാഗം, മമത കൃടാതെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം, കടമയായി കരുതി

ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അത് യോഗമായിത്തീരും.”

എത്ര മനോഹരമായ പ്രസ്താവനയാണിത്, എൻ്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ!

ഒരാൾ വീടുമയാവാം, പ്രചമസർ, ഡോക്ടർ അമവാ എബിനീയർ ആവാം. നാം ഈ കടമകൾ മമതയില്ലാതെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആ കർത്തവ്യങ്ങൾ യോഗമായിത്തീരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭഗവാനേ, എത്ര സുന്ദരമായ സന്ദേശമാണിത്! നാം ഇവിടെനിന്നും ഓടിപ്പോവണമെന്ന്, വന്നത്തിലേക്ക് പോവണമെന്ന്, ശീർഷാസനത്തിൽ നിൽക്കണമെന്ന്,

അതിനെ യോഗാ ക്ഷാസ്സ് എന്നു വിളിക്കണമെന്ന്, അവിടുന്ന് പറയുന്നില്ല.(പിരി) ഹോ! ഇത് അതൊന്നുമല്ല, അല്ലല്ല!

ആരാൺ വൈരാഗി?

“സ്വാമീ, ആരാൺ വൈരാഗി എന്നറിയാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്. രാഗം എന്നാൽ മമത യാണ്, വിരാഗം എന്നത് നിസ്സംഗതയും. ആരാൺ നിസ്സംഗൻ അധിവാ വൈരാഗി?”

ബാബു പറഞ്ഞു, “വൈരാഗിയെ നീ നേരേ മുന്പിലായി കാണുന്നില്ലോ?”

അവിടുന്ന് സന്ധുർണ്ണ നിസ്സംഗനാണ്.

“ബന്ധമുക്തതെന നീ നിരീ മുന്പിലായി കാണുന്നില്ലോ?”

“ഉണ്ട്!”

“അനിൽകുമാർ, ഈ ശരീരത്തിന്റെ മാതാവിന് 1972-ലെ സമർ ക്ഷാസ്സിനിടയ്ക്ക് സംഭവിച്ചത് നിന്നക്കരിയുമോ?”

“എന്നാണ് സംഭവിച്ചത്?”

അംകൊല്ലിം, ഭാരതത്തിലുടനീളമുള്ള കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ സമർക്കാസ്സിനായി ഒത്തുകൂടിയിരുന്നു. പെട്ടുന്ന ഒരു ദിവസം, സമർക്കാസ്സിനിടയ്ക്ക്, ഇന്ത്യരാമ, ബാബുയുടെ മാതാവ്, ദേഹം വെടിഞ്ഞു. എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചത് ആ ദിവസത്തെ ക്ഷാസ്സ് റദ്ദുചെയ്യുമെന്നും അന്ന് അവധിയാകും എന്നുമാണ്. വിഡപരിഞ്ഞുപോയ ആത്മാവിനെ സ്മരിച്ച് ആ ദിവസം മുഴുവനും ധ്യാനത്തിൽ കഴിയാം എനവർ കരുതിയിരുന്നു.

ബാബു പറഞ്ഞു, “അത് വേണ്ട!”

എല്ലാ ക്ഷാസ്സുകളും ഷഡ്യൂളനുസരിച്ചുതന്നെ നടക്കുകയുണ്ടായി. എന്തുകൊണ്ട്?

“ക്ലാസ്സുകൾ റദ്ദുചെയ്യണമെന്ന അപേക്ഷയുമായി അവരെല്ലാവരും എൻ്റെയട്ടുകൽ വനി രുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ..നടക്കില്ല. അവർ ഈ ശരീരത്തിന്റെ മാതാവാൻ്, അത്രമാത്രം. ഞാൻ ഈ ശരീരമല്ല. എനിക്ക് ഈ ശരീരവുമായി മമതയോനുമില്ല. അപ്പോൾ, ഈ ശരീരം എനിക്കു തന്ന എൻ്റെ മാതാവിനോട് എനിക്കെങ്ങെനെ മമതയുണ്ടാവാനാണ്? അതു കൊണ്ട്, ആരാൺ വൈരാഗി എന്ന് പറയുവാൻ നീ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്തിനാണ്? എനെ നിന്നക്കിവിടെ ദർശിച്ചുകൂടെ?”

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൽ. വിനോദകുമാർ)